

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Ivety Havlíkové a přísedících JUDr. Evy Kášové a Ondřeje Huska v hlavním líčení konaném dne 25. května 2020 v Praze

t a k t o :

obžalovaný

Daniel P.,

narozen xxx v Praze, trv. bytem xxx, naposledy bytem xxx, t. č. neznámého pobytu,

je vinen, že

I.

1) dne 14.09.2016 v kavárně Costa Coffee v Praze 2, Italská 384/1, se záměrem vylákat finanční prostředky od pošk. Lenky R. P., nar. xxx, před kterou zatajil svoji špatnou finanční situaci, neboť věděl, že od roku 2013 má proti sobě vedeny nesplácené exekuce pro závazky přesahující částku 2.000.000 Kč, vylákal pod fiktivní záminkou investice do svého údajného podnikání s automobily tovární značky BMW od poškozené Lenky R. P. částku 500.000 Kč v hotovosti, kdy před poškozenou zatajil svoji špatnou finanční situaci, vědom si toho, že kdyby jí pravdivě popsal svoji finanční situaci, žádné peníze by mu nepůjčila, a sepsal s ní na uvedenou částku smlouvu o zápůjčce se splatností do 31.12.2016, kterou nedodržel, čímž poškozené Lence R. P. způsobil **škodu ve výši 500.000 Kč**, přičemž následně pouze za účelem zakrytí nezákonného jednání pod legendou výplaty provize předal poškozené v říjnu roku 2016 částku 15.000 Kč,

2) dne 03.11.2016 v kanceláři v Xxx, vylákal pod fiktivní záminkou investice do svého údajného podnikání s automobily tovární značky BMW od poškozené JUDr. Šárky F., nar. xxx, částku 500.000 Kč v hotovosti, ačkoliv od počátku neměl v úmyslu tyto prostředky JUDr. Šárce F. vrátit, kdy před poškozenou zatajil svoji špatnou finanční situaci, neboť věděl, že od roku 2013 má proti sobě vedeny nesplácené exekuce pro závazky přesahující částku 2.000.000 Kč, vědom si toho, že kdyby poškozené pravdivě popsal svoji finanční situaci, žádné peníze by mu nepůjčila, a poškozené vystavil na uvedenou částku směnku se splatností do 30.04.2017, čímž JUDr. Šárce F. způsobil **škodu ve výši 500.000 Kč**, přičemž následně pouze za účelem zakrytí nezákonného jednání pod legendou výplaty provize předal poškozené v lednu roku 2017 částku 1.900 EUR (v přepočtu 51.338 Kč),

3) dne 03.11.2016 v penzionu Polly v Praze 9, Chrastavská 148/31, vylákal pod fiktivní záminkou investice do svého podnikání s automobily tovární značky BMW od poškozeného George S., nar. xxx, částku 25.000 EUR (v přepočtu 675.500 Kč) v hotovosti, ačkoliv od počátku neměl v

úmyslu tyto prostředky George S. vrátit, kdy před poškozeným zatajil svoji špatnou finanční situaci, neboť věděl, že od roku 2013 má proti sobě vedeny nesplácené exekuce pro závazky přesahující částku 2.000.000 Kč, vědom si toho, že kdyby poškozenému pravdivě popsal svoji finanční situaci, ten by mu žádné peníze nepůjčil, a poškozenému vystavil na uvedenou částku směnku se splatností do 30.04.2017, žádné finanční prostředky však Georgi S. nevrátil, a způsobil mu tak **škodu ve výši 675.500 Kč,**

4) dne 11.11.2016 na adrese Xxx, vylákal pod fiktivní záminkou investice do svého údajného podnikání s automobily tovární značky BMW od poškozené Lenky R. P. částku 550.000 Kč v hotovosti, ačkoliv od počátku neměl v úmyslu tyto prostředky Lence R. P. vrátit, kdy před poškozenou zatajil svoji špatnou finanční situaci, neboť věděl, že od roku 2013 má proti sobě vedeny nesplácené exekuce pro závazky přesahující částku 2.000.000 Kč, vědom si toho, že kdyby jí pravdivě popsal svoji finanční situaci, žádné peníze by mu nepůjčila, a sepsal s poškozenou na uvedenou částku smlouvu o zápůjčce se splatností do 31.12.2016, kterou nedodržel a žádné finanční prostředky poškozené nevrátil, čímž jí způsobil **škodu ve výši 550.000 Kč,**

5) dne 11.11.2016 na neztotožněné čerpací stanici v Praze 5, na Strakonické ulici, vylákal pod fiktivní záminkou investice do svého údajného podnikání s automobily tovární značky BMW od poškozené Lenky R. P. částku 1.020.000 Kč v hotovosti, ačkoliv od počátku neměl v úmyslu tyto prostředky Lence R. P. vrátit, kdy před ní zatajil svoji špatnou finanční situaci, neboť věděl, že od roku 2013 má proti sobě vedeny nesplácené exekuce pro závazky přesahující částku 2.000.000 Kč, vědom si toho, že kdyby jí pravdivě popsal svoji finanční situaci, žádné peníze by mu nepůjčila, a sepsal s poškozenou na uvedenou částku smlouvu o zápůjčce se splatností do 11.05.2017, kterou nedodržel, žádné finanční prostředky Lence R. P. nevrátil, čímž jí způsobil **škodu ve výši 1.020.000 Kč,**

6) dne 25.11.2016 na adrese Xxx, vylákal pod fiktivní záminkou investice do svého údajného podnikání s automobily tovární značky BMW od poškozené Lenky R. P. částku 950.000 Kč v hotovosti, ačkoliv od počátku neměl v úmyslu tyto prostředky Lence R. P. vrátit, kdy před poškozenou zatajil svoji špatnou finanční situaci, neboť věděl, že od roku 2013 má proti sobě vedeny nesplácené exekuce pro závazky přesahující částku 2.000.000 Kč, vědom si toho, že kdyby jí pravdivě popsal svoji finanční situaci, žádné peníze by mu nepůjčila, a sepsal s poškozenou na uvedenou částku smlouvu o zápůjčce se splatností do 20.12.2016, kterou nedodržel, čímž Lence R. P. způsobil **škodu ve výši 950.000 Kč,** přičemž pouze za účelem zakrytí nezákonného jednání pod legendou výplaty provize předal poškozené v listopadu roku 2016 částku 15.000 Kč,

7) dne 10.12.2016 v kavárně Costa Coffee v Praze 2, Italská 384/1, vylákal pod fiktivní záminkou investice do svého údajného podnikání s automobily tovární značky BMW od poškozené Lenky R. P. částku 500.000 Kč, ačkoliv od počátku neměl v úmyslu tyto prostředky Lence R. P. vrátit, kdy před poškozenou zatajil svoji špatnou finanční situaci, neboť věděl, že od roku 2013 má proti sobě vedeny nesplácené exekuce pro závazky přesahující částku 2.000.000 Kč, vědom si toho, že kdyby jí pravdivě popsal svoji finanční situaci, žádné peníze by mu nepůjčila, a sepsal s poškozenou na uvedenou částku smlouvu o zápůjčce se splatností do 31.12.2016, kterou nedodržel, žádné finanční prostředky Lence R. P. nevrátil, čímž jí způsobil **škodu ve výši 500.000 Kč,**

8) dne 29.12.2016 v kavárně Costa Coffee v Praze 2, Italská 384/1, vylákal pod fiktivní záminkou investice do svého údajného podnikání s automobily tovární značky BMW od poškozené Lenky R. P. částku 1.000.000 Kč v hotovosti, ačkoliv od počátku neměl v úmyslu tyto prostředky Lence R. P. vrátit, kdy před poškozenou zatajil svoji špatnou finanční situaci, neboť věděl, že od roku 2013 má proti sobě vedeny nesplácené exekuce pro závazky přesahující částku 2.000.000 Kč, vědom si toho, že kdyby jí pravdivě popsal svoji finanční situaci, žádné peníze by mu nepůjčila, a sepsal s poškozenou na uvedenou částku smlouvu o zápůjčce se splatností do 31.03.2017, kterou nedodržel, čímž způsobil Lence R. P. **škodu ve výši 1.000.000 Kč,**

9) dne 27.01.2017 na adrese Xxx, vylákal pod fiktivní záminkou investice do svého údajného podnikání s automobily tovární značky BMW od poškozené Lenky R. P. částku 220.000 Kč v hotovosti, ačkoliv od počátku neměl v úmyslu tyto prostředky Lence R. P. vrátit, kdy před poškozenou zatajil svoji špatnou finanční situaci, neboť věděl, že od roku 2013 má proti sobě vedeny nesplácené exekuce pro závazky přesahující částku 2.000.000 Kč, vědom si toho, že kdyby jí pravdivě popsal svoji finanční situaci, žádné peníze by mu nepůjčila, a sepsal s poškozenou na uvedenou částku smlouvu o zápůjčce se splatností do 28.02.2017, kterou nedodržel, žádné finanční prostředky Lence R. P. nevrátil, čímž jí způsobil **škodu ve výši 220.000 Kč,**

10) dne 01.02.2017 v kavárně Costa Coffee v Praze 2, Italská 384/1, vylákal pod fiktivní záminkou investice do svého údajného podnikání s automobily tovární značky BMW od poškozené Lenky R. P. částku 237.000 Kč, ačkoliv od počátku neměl v úmyslu tyto prostředky Lence R. P. vrátit, kdy před poškozenou zatajil svoji špatnou finanční situaci, neboť věděl, že od roku 2013 má proti sobě vedeny nesplácené exekuce pro závazky přesahující částku 2.000.000 Kč, vědom si toho, že kdyby jí pravdivě popsal svoji finanční situaci, žádné peníze by mu nepůjčila, a sepsal s poškozenou na uvedenou částku smlouvu o zápůjčce se splatností do 31.03.2017, kterou nedodržel, žádné finanční prostředky Lence R. P. nevrátil, čímž jí způsobil **škodu ve výši 237.000 Kč,**

svým jednáním tak způsobil shora uvedeným poškozeným **škodu v celkové výši 6.152.500 Kč,** přičemž jim doposud vrátil toliko částku celkem ve výši 81.338 Kč,

II.

dne 17.02.2017 na adrese Mladá Boleslav, třída Václava Klementa 1228, se záměrem vylákat finanční prostředky ze společnosti Alron MB, s.r.o., se sídlem Mladá Boleslav, Laurinova 529/18, uzavřel jako prodávající s touto společností, zastoupenou Blankou D., kupní smlouvu o prodeji osobního motorového vozidla tovární značky BMW 116d za částku 14.000 EUR, přičemž před stranou kupující zatajil svoji špatnou finanční situaci, neboť věděl, že od roku 2013 má proti sobě vedeny nesplácené exekuce pro závazky přesahující částku 2.000.000 Kč, vědom si toho, že kdyby jí pravdivě popsal svoji finanční situaci, žádné peníze by mu nesvěřila, ústně se zavázal, že téhož dne předmětný automobil v Německu pořídí a že jej dne 20.02.2017 doveze do Mladé Boleslavi, ačkoliv od počátku neměl v úmyslu vozidlo pro společnost Alron MB, s.r.o., pořídít a peníze vrátit, přičemž na základě uzavřené kupní smlouvy a na základě ústního slibu vylákal z Blanky D. dne 17.02.2017 částku 378.000 Kč v hotovosti, avšak osobní automobil do současné doby nedodal, finanční prostředky nevrátil a společnosti Alron MB, s.r.o., tím způsobil **škodu ve výši 378.000 Kč,**

tedy:

ad I./1-10) sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

ad II. sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil takovým činem větší škodu,

čímž spáchal

ad I./1-10) zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

ad II. přečin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za jednání pod body I. a II., při nezměněném výroku o vině z rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 21. 3. 2019, sp. zn. 7T 18/2016, kterým byl uznán vinným přečinem podvodu dle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku,

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku, **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Zároveň se dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **ruší výrok o trestu** z rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 21. 3. 2019, sp. zn. 7T 18/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Lence R. P., nar. xxx, trv. bytem Xxx, **škodu ve výši 4.947.000 Kč**; poškozené JUDr. Šárce F., nar. xxx, trv. bytem Xxx, **škodu ve výši 448.662 Kč**; poškozenému George S., nar. xxx, trv. bytem Xxx, **škodu ve výši 675.500 Kč** a poškozené společnosti Alron MB s.r.o., IČ: se sídlem Mladá Boleslav, Laurinova 529/18, **škodu ve výši 378.000 Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození Lenka R. P., nar. xxx, a George S., nar. xxx, odkazují se zbytky nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného Daniela P. byla dne 28. 5. 2019 podána ke zdejšímu soudu obžaloba sp. zn. 1KZV 13/2018 pro skutek, který byl právně kvalifikován jako trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku. Soud následně opakovaně – počínaje termíny hlavních líčení ve dnech 13. a 14. srpna 2019, nařizoval ve věci hlavní líčení, k nimž se však obžalovaného nepodařilo předvolat, neboť tentosi nepřevzal předvolání ani obžalobu na žádné ze soudu známých adres, rovněž se nepodařilo zjistit žádné jeho aktuální místo pobytu, a to ani v součinnosti s obhájkyňí, PČR, Okresním soudem Karlovy Vary, rovněž nebyl realizován posléze na obžalovaného vydaný příkaz k zatčení, EZR a MZR, soud proto dne 27. 2. 2019 usnesením rozhodl o konání řízení proti uprchlému ve smyslu § 305 a násl. tr. řádu. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení pak soud zjistil skutkový stav tak, jak je tento popsán ve výroku o vině.

2. **Obžalovaný Daniel P.** využil v rámci přípravného řízení svého zákonného práva a k věci vypovídat odmítl.

3. **Poškozená Lenka R. P.** vypověděla, že s obž. ji seznámil její známý sv. S. s tím, že půjčil obžalovanému peníze na nákup automobilu, ukazoval jí, že z toho dostal i nějaké peníze. Jelikož

svědkyně měla nějaké volné peníze, půjčila je obžalovanému na nákup aut, protože říkal, že má možnost koupit auta u BMW za výrobní cenu, a že pro to má další kupce, ale že nemá peníze a shání někoho, kdo by mu peníze půjčil za nějakou odměnu s úrokem. Prodej se uskutečnil, protože obžalovaný jí ukázal nějaké převody, faktury a doklady, neměla důvod mu nevěřit. Obž. chtěl ihned půjčit peníze na další auto, proto si poškozená od něj vzala jen 15.000 Kč s tím, aby si zbylé peníze opětovně půjčil. Tím to vše začalo, obžalovaný poté stále ukazoval, že se něco děje, ukazoval faktury, telefonoval před nimi, mluvil německy, údajně s BMW, poškozená neměla žádné podezření, že by šlo o podvodné jednání. Takto mu půjčila několikrát, peníze jí obžalovaný vždy vrátil, proto smlouvy, které se půjček týkaly, roztrhali – jednalo se o období do konce prosince (poté už peníze nevracel) a bylo to ve třech případech – 550.000 Kč, 200 000 Kč a 500 000 Kč. Tyto částky nejsou zahrnuty v obžalobě. Obžalovaného doporučila také své známé sv. D. kvůli koupi vozu. Uvedla dále, že obžalovanému předala částky v hotovosti tak, jak uvedeno v obžalobě, a to vždy buď v Praze 2, nebo v místě jejího bydliště. Hotovost požadoval obžalovaný s odůvodněním, že si nejprve musí u BMW vytvořit historii. Peníze měly sloužit na nákup paketů, obž. tvrdil, že na něj BMW tlačí, jinak mu pakety utečou, proto potřeboval další částky. Žádná z půjček neměla sloužit pro osobní potřebu obžalovaného, vždy se jednalo o nákup vozidel. O půjčkách vždy sepsali smlouvy, které obž. podepsal, tyto jsou založeny ve spisu (č.l. 158 – 171). Ona obžalovanému věřila proto, že se prokazoval německým pasem, německým občanstvím, vyprávěl, že se znal s původní majitelkou BMW a že si každý rok kupoval nová auta BMW, a že má možnost tam kupovat ta auta za výhodnou cenu. Důvěřovala také svému známému sv. S.. Obž. jí ukazoval nějaké papíry od BMW v němčině, to bylo u sv. F. v AK, byl u toho i sv. S. – neměli důvod obžalovanému nevěřit. Když sv. žádala o vrácení peněz, obž. říkal, že musí počkat, že BMW mu stopla výdej aut, že je to vázané na ty pakety. Několikrát se domluvili na vrácení peněz, obž. se ale vždy nakonec vymluvil, např. že se to musí proclít na celnici, pak kvůli nějaké nemoci, pak že pronajímá nemovitosti ve Švýcarsku a jede si tam pro peníze, které jim předá, když přijedou na polovinu cesty do Německa. To byl ten případ, kdy jela se synem do Německa, obž. jim udělal rezervaci v hotelu, sám však nakonec nedorazil, oni na obž. čekali dva dny, obž. peníze nepřivezl, nebral jim telefon a přestal s nimi komunikovat. Obž. jim jednou poslal i fotografie, že s penězi už jede, ale že je musí proclít, že je celníci přepočítávají a on čeká. Z částek, jež jsou uvedeny v obžalobě, jí obžalovaný vrátil dvakrát 15.000 Kč, v listopadu a na konci prosince. Nic dalšího už nevrátil. Pokud jde o majetkové poměry obžalovaného, ten se choval jako multimilionář, říkal, že má nemovitosti ve Švýcarsku, že tam jel pro peníze za pronájem, říkal, že má nějakou rezidenci u Mexika, pod Floridou, že má nějakou vilu, že má vilu na SlaP., kde může uskladnit vozy, tam že má i domovníka a psy. O žádných exekucích vedených proti němu se nezmínil, naopak se tvářil, že pro něj peníze nejsou problém. Kdyby pošk. věděla o tom, že jsou proti obž. vedena exekuční řízení, žádné peníze by mu nepůjčila. Uvedla dále, že její známá sv. D. pracovala ve firmě Alron, sháněla vozidlo, proto jí poškozená doporučila obžalovaného, představila je a počkala, až si všechno vyřídí. Od sv. D. ví, že došlo k podpisu smlouvy a předání peněz. Ohledně zdravotního stavu obžalovaného ví jen to, že obž. údajně jezdil na vitamínové injekce s tím, že mu dodají energii. Žádnou závažnou nemoc ani dlouhodobou léčbu nezmiňoval.

4. **Svědék Adam P.** vypověděl, že s obž. jej někdy na podzim r. 2016 seznámila matka, obž. tvrdil, že pracoval u BMW, mluvil o autech, postupem času si začal půjčovat peníze od pošk. R. P.. Celkově obžalovanému půjčili cca 5 miliónů, z toho 3 byly jeho matky, a 2 jeho – všechny

smlouvy ale byly uzavřeny mezi obžalovaným a matkou. Svědek osobně předával obžalovanému částku přes 1 mil. Kč, původně byla sepsána smlouva o zápůjčce mezi ním a obžalovaným, následně se pohledávka převedla na matku a byla sepsána nová smlouva. Zapůjčené částky tak, jak jsou uvedeny v obžalobě, souhlasí. Peníze chtěl obž. vždy ze stejného důvodu, vždy to muselo být rychle, např. že pro známého musí pořídit vůz, za který obdrží peníze, které jim pak vrátí. Jelikož obžalovanému důvěřovala jeho matka, důvěřoval mu i svědek. Obž. říkal, že podniká v Německu, kde má firmu a disponuje těmi auty, jeho tvrzení si svědek dále neověřoval. Ohledně své finanční situace obž. tvrdil, že má dostat vyrovnání z rozvodu v rádech statisíců EUR, dále že má sídlo na SlaP., byt v Německu, něco ve Švýcarsku, že má Porsche. O tom, že jsou proti němu vedena exekuční řízení, se obž. nezmínil, v takovém případě by mu sv. peníze nepůjčil. Peníze měl obžalovaný dle smluv vrátit, k tomu ale nikdy nedošlo, obž. si vždy vymyslel nějaký příběh, např. že peníze musí převézt, že je veze do Čech letadlem, a že mu nebylo dovoleno vyjít ven, jelikož se peníze musí proclít, apod. – obdobných situací bylo odhadem 10 – 20. Pokud jde o zdravotní stav obžalovaného, ten nepůsobil dojmem, že by měl nějaké zdravotní potíže, svědek neví o tom, že by se měl obž. dlouhodobě léčit či být nemocný.

5. **Poškozená JUDr. Šárka F.** vypověděla, že s obžalovaným ji seznámil její kamarád sv. S. s tím, že obžalovaný má nějaký úžasný podnikatelský plán a nemá dostatek financí, a že on sám už se na tom podílí a shání další financování. Ona se s P. asi 2x sešla a následně se dohodli, že mu půjčí částku 500.000,- Kč, a že bude sepsána směnka, kterou avaluje sv. S.. To bylo v listopadu 2016, směnka byla splatná do konce dubna 2017. Obž. jí jednou vyplatil nějakou částku, mělo se jednat o úroky, konkrétně to bylo 1 900 EUR, někdy kolem Vánoc. Od ledna začala komunikace s obžalovaným váznout, svědkyně po něm požadovala dokumenty ohledně podnikání, obžalovaný chtěl půjčit další peníze, což odmítla, neboť se jí už něco nezdálo. Proto na obž. tlačila, aby doložil, o co jde. Obž. nikdy nic nepřinesl, proto začala nárokovat splacení směnky s tím, že splatnost prodlužovat nebude. Nato s ní obž. po půlce ledna přestal komunikovat, poté ukončil komunikaci i se sv. S.. Její číslo si zablokoval, vyměnil telefony a byl nedostupný, proto přistoupila k podání trestního oznámení. Uvedla dále, že obž. vystupoval jako movitý člověk, říkal, že tady má dům a usedlost na jihu Čech, vystupoval jako movitý podnikatel, který dočasně nedosáhne na své peníze. Kdyby věděla, že jsou proti němu vedena exekuční řízení, peníze by mu nikdy nepůjčila. Ohledně své obživy obž. tvrdil, že je obchodník, že pracoval pro BMW a díky tomu tam má kontakty, a proto dostává auta BMW, která jsou jako nová, za lepší ceny, jen je musí objednat v nějakém objemu.

6. **Poškozený George S.** vypověděl, že obžalovanému v minulosti půjčil několik menších částek, které mu P. vždy vrátil – jednalo se o dva až tři případy. Peníze chtěl půjčit na podnikání. Částka uvedená v obžalobě je tou, kterou mu půjčil naposledy, bylo to 25 tis. EUR, resp. 28 tis. dolarů. Měl to být vklad do společnosti, kterou chtěl pan P. založit, s tím, že potřeboval kapitál. Svědek mu uvěřil proto, že předtím půjčky vždy vrátil. Také jim obž. ukazoval e-maily a vedl před nimi telefonní hovory v němčině. Pokud jde o poslední částku, obž. mu neukázal žádné doklady ani smlouvy. Poškozený po něm požadoval vrácení částky, obž. mu řekl, že mu tedy peníze vrátí, ale pošk. musí od obchodu odstoupit, k vrácení však nedošlo. Ohledně svých příjmů obž. říkal, že kromě podnikání očekává milion EUR z rozvodového řízení, říkal, že má nějaké vily a majetky v Německu. O žádných exekucích pošk. nic neví, pokud by o nich věděl, peníze by obžalovanému nepůjčil. Obžalovaný mu následně přestal odpovídat. Žádné kroky k vymáhání

dlužné částky pošk. neučinil. Uvedl dále, že když byli u sv. F., ta obž. dala peníze vedle v místnosti, mělo se jednat o částku 500 tis. Kč, z důvodu investice.

7. **Svědkyň Blanka D.** vypověděla, že pro firmu (Alron MB, s.r.o.) sháněli nějaké vozidlo, sv. P. ji seznámila s obž. P., který jí doporučil bílé BMW jedničkové třídy. Obž. se jí prezentoval tak, že spolupracuje se společností BMW, že má kontakty a má možnost mít vozidla za nižší cenu. Žádnou smlouvou se jí neprokázal. Dohodli se, že vůz vezmou, majitel firmy p. L. jí poskytl peníze a ona je, konkrétně částku 378.000 Kč, předala obžalovanému na základě podpisu kupní smlouvy (v němčině) na vozidlo. U toho byla i sv. P.. Pak ji obžalovaný informoval na internetu, že vozidlo sehnal, a naposílal různé fotky do e-mailu. Když pak pan L. přiletěl a měli si vozidlo vyzvednout, obž. se neozýval a vymýšlel si různé příběhy, nejdříve, že chybí nějaká dokumentace, pak, že nemá auto – to trvalo asi dva měsíce. Obž. se s ní poté setkal na Černém mostě a podepsal jí uznání dluhu s tím, že peníze vrátí. Poté telefonoval, že je u nějakého kamaráda lékaře na sále, pak už si vypnul telefon. Z dlužné částky ničeho nevrátil. Pokud by věděla o exekucích obžalovaného, peníze by mu nesvěřila.

8. **Svědkyň Marie K.**, kamarádka Blanky D., byla přítomna v kanceláři sv. D. u předání finanční částky obžalovanému sv. D., vzpomněla si, že byla podepsána nějaká smlouva v němčině, mělo se jednat o nákup vozidla, a že obž. P. přišel ještě se sv. P.. Neví, kolik bylo předáno peněz, sv. P. do jednání nijak nezasahovala. Pokud dříve uváděla, že viděla i samotné předání peněz v obálce, to si již nepamatuje.

9. **Svědkyň Barbara Isabel P.** vypověděla, že obžalovaného nezná, zná pouze sv. P., je to matka jejího bývalého partnera. Nikdy nebyla přítomna předání hotovosti obžalovanému, rodina o tom ale hovořila, ví, že se jednalo o statisícové částky, že se mělo jednat o nějaké obchodní aktivity. V té souvislosti poskytla P. v jednom případě číslo svého bankovního účtu, bylo to během vánočních svátků, kdy měl obž. tvrdit, že peníze vrátí, že je veze k předání, a že převod není možný, protože nemají stejný bankovní ústav. Žádné prostředky na její účet nikdy nepřišly.

10. Na základě předchozího souhlasu stran byly dále v hlavním líčení v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr. řádu čteny protokoly o výpovědích z přípravného řízení následujících svědků:

11. Svědkyň Luběna Z. uvedla, že účet č. xxx je jejím účtem, přístup k němu má pouze ona. Kateřinu H. zná, seznámily se v ČSOB v Praze před mnoha lety. Daniela P. ani Michaelu R. nezná. Co se týká posílání peněz z jejího účtu na účet Kateřiny H., jednalo se asi o 1.000.000 Kč, které jí půjčila na nákup bitcoinů, na tom se ústně domluvily. Peníze jí mají být vráceny podle možností Kateřiny H. nebo v létě roku 2019.

12. Svědkyň Kateřina H. vypověděla, že Daniel P. je jejím bývalým zaměstnavatelem. Pracovala u něj v letech 2011 až 2013 v prodejně Xxx zaměřené na italské potraviny. Bankovní účet č. xxx je jejím účtem a přístup k němu má pouze ona. Potvrdila, že na svůj účet přijala dne 10.03.2017 z účtu č. xxx platbu ve výši 9.000 Kč s poznámkou: Půjčka, přičemž název účtu příkazce byl R. - P., a dne 14.03.2017 z téhož účtu platbu ve výši 5.000 Kč s poznámkou: Půjčka, přičemž název účtu příkazce byl R. - P.. Potřebovala peníze a kamarádka jí je poslala. Kamarádka se jmenuje Luběna Z., pracovala v bance, tam se seznámily a pak navázaly přátelství. Osobu

jménem Lenka R. P. nezná, nevšimla si, že jí peníze přišly z jiného účtu než z účtu paní Z.. Peníze použila pro vlastní potřebu a příští léto jí je má vrátit. Investovala je do bitcoinů, celkem se jednalo asi o částku 1.500.000 Kč. Pana P. viděla naposledy přibližně před třemi lety, nedávno mu telefonovala a ptala se jej, co se děje, že musí jít k výslechu. Nic jí na to neřekl.

13. Svědkyně Michaela R. vypověděla, že Daniel P. je jejím partnerem. Střídavě pobývá v Německu a v Čechách, ona se zdržuje v Praze. On je velmi často na cestách, jezdívá také do Itálie nebo do Rakouska. Jeho bytovou situaci v Německu nezná, bydlel v Karlsbadu. Společnost Xxx, s.r.o., je její firmou, zabývá se zejména poradenstvím. Pan P. v ní působil jako zaměstnanec, zaměřen byl na vzdělávání manažerů. Klienty si sháněl sám, sjednaný základní paušál dostával v hotovosti. O jeho obchodech s automobily BMW ničeho neví. Osobní motorové vozidlo tovární značky BMW 530 D Gran Turismo, RZ: xxx si pořídila ona asi za 1.100.000 Kč na Praze 9, jednalo se o její peníze. Bývalý partner jí dlužil na alimentech 55.000 EUR, z větší části to od něj dostala v hotovosti. Její bývalý přítel se jmenuje Salvatore A. a žije v Itálii. Při koupi vozu neměla problém s tím, že platí v hotovosti, uhradila ho ve více splátkách. Pan P. byl v Německu ženatý se slovenskou partnerkou jménem Anna, ví, že se rozvedli. Po rozvodu jí vyplatil nějakou částku, její výši ale nezná. Neví o tom, že by měl z rozvodového vypořádání obdržet částku 1.000.000 EUR. Nezná Lenku R. P., Adama P., Blanku D., Šárku F. ani George S.. Pokud jde o finanční situaci pana P., funguje běžným způsobem. Jeho majetkové poměry nezná, nechová se ani jako milionář ani jako chudšas. Do tíživé situace se společně dostali v roce 2013, kdy jim zavřeli firmu Xxx, kvůli které je pan P. v exekucích. Netuší, jak funguje jeho živnost v Německu, celý život se zabývá poradenstvím a vzděláváním lidí. Již skoro rok se léčí s rakovinou, takže teď asi žádnou činnost nevyvíjí. Neví o žádných jeho nemovitostech ani vozidlech.

14. **Svědék Klaus M.**, který byl vyslechnut cestou právní pomoci, vypověděl, že nyní je již bývalým zaměstnancem společnosti Ungeheuer Automobile v Karlsruhe, kde pracoval ještě po celý rok 2016. Od února roku 2017 pracuje u firmy Autohaus Ratzel v Linkenheim - Hochstetten. Daniela P. zná nejméně 20 let. Seznámil se s ním jako se zákazníkem firmy Ungeheuer Automobile. Ví o něm, že pracuje jako osobní trenér v oblasti coachingu pracovníků na vedoucích pozicích. V rámci této činnosti si každé tři roky kupoval na leasing dvě vozidla BMW. Jedním jezdívá sám a druhým zřejmě jeho žena. Asi před pěti lety přestal hradit leasingové splátky a BMW Bank, přes kterou automobily financoval, vozidla zajistila. Naposledy jej viděl asi před sedmi lety. Minulý rok jej ale Daniel P. několikrát kontaktoval emailem, protože opět chtěl koupit na leasing přes firmu Autohaus Ratzel vozidlo BMW. Svědek po něm chtěl předem alespoň 50% z ceny vozidla, které stálo asi 100.000 EUR. Před několika měsíci mu znovu Daniel P. zavolal a ptal se na aktuální stav. Odpověděl mu, že začne něco dělat, až od něho uvidí peníze, od té doby o něm neslyšel. O společnosti Daniel P. Autovermittlung mu minulý rok vyprávěl, nicméně svědek neměl v úmyslu s touto firmou nějak obchodovat. V kontaktu, který s ním nedávno měl, šlo o dvě vozidla, která chtěl pro sebe, ne pro další prodej a také ne pro Prahu, ale do Německa. Předložený inzerát na vozidlo BMW 116d nezná, domnívá se, že se jedná o ilustrační fotografii. Ve své emailové schránce našel komunikaci, ze které vyplývá, že poslední nabídku pro Daniela P. dělal dne 16.07.2017. Jednalo se o dvě vozidla s celkovou cenou kolem 300.000 EUR, z níž chtěl svědek zálohu ve výši 50%, na to už se pan P. neozval.

15. **Svědkyň Anna P.** (rozená M.), bývalá manželka obžalovaného, která byla vyslechnuta cestou právní pomoci, vypověděla, že manželkou Daniela P. byla od 28.07.1986 do července roku 2008. U rozvodového řízení jí bylo jasné, že jí výživné platit nebude. Její advokátka navrhla finanční podporu, kterou jí měl Daniel P. platit. Pracovala za minimální mzdu, a proto neměla žádné zajištění na stáří. Daniel P. jí nechtěl platit vůbec nic a předložil jí formulář, v němž na všechny nároky rezignovala. Je to pravomocné, žádné výživné jí dodnes neplatí. Ujist'oval ji, že ji bude vždy finančně podporovat. Asi po dobu 5 měsíců jí posílal 300 EUR až 500 EUR, potom přestal. Již v době jejich manželství bylo jeho konto prakticky pořád v mínusu. Mezi lety 2011 a 2013 jí začaly chodit dopisy pro Daniela P. od exekutorů, protože i když byli rozvedeni, on byl stále hlášen k pobytu u ní. V roce 2013 ho z tohoto důvodu ze svého bydliště odhlásila. Ničeho neví o jeho živnosti Daniel P. Autovermittlung ani o jeho podnikání v oblasti nákupu a prodeje vozidel. Žádné finanční vyrovnání mezi sebou neměli, natož pak aby mu měla hradit částku ve výši 1.000.000 EUR.

16. Soud dále při svém rozhodování vycházel z **důkazů listinné povahy**, a to z následujících: Poškozená Lenka R. P. založila do spisového materiálu dohodu o uznání závazku ve výši 500.000 Kč ze dne 14.09.2016 doplněnou dne 30.09.2016 o další půjčenou částku ve výši 170.000 Kč, smlouvu o zápůjčce částky 550.000 Kč ze dne 11.11.2016, smlouvu o zápůjčce částky 1.020.000 Kč ze dne 11.11.2016, smlouvu o zápůjčce částky 950.000 Kč ze dne 25.11.2016, smlouvu o zápůjčce částky 500.000 Kč ze dne 10.12.2016, doklady potvrzující zapůjčení částky 1.000.000 Kč dne 29.12.2016, smlouvu o zápůjčce částky 220.000 Kč ze dne 27.01.2017 a potvrzení o převzetí částky 8.500 EUR ze dne 01.02.2017. Rovněž je součástí spisového materiálu e-mailová komunikace, v níž obž. P. rozebírá investice jednotlivých osob a na co jsou určeny (např. na tzv. pakety nebo na nákup vozidel pro maďarský MOL), kdy a jaké provize budou vyplaceny.

17. Poškozená JUDr. Šárka F. založila do spisového materiálu směnku vlastní ze dne 03.11.2016, kterou se jí obžalovaný zavazuje uhradit částku 500.000 Kč do 30.04.2017, jeho ručitelem je poškozený George S..

18. Svědkyně Blanka D. založila do spisového materiálu dokument – uznání dluhu ze dne 22.03.2017 znějící na částku 378.000 Kč, kterou předala obžalovanému dne 17.02.2017. Založila také německy psanou kupní smlouvu, na jejímž základě mělo být ze 14.000 EUR pořízeno osobní motorové vozidlo tovární značky BMW 116d, včetně inzerátu, který byl Danielem P. zaslán. Ve spisovém materiálu je dále založen výsledek šetření orgánů přípravného řízení na internetových stránkách společnosti BMW, z něhož je zřejmé, že svědkyni D. byly zaslány ilustrační fotografie vozu s registrační značkou uvedenou jako M CY 4792, jež se objevuje i na dalších automobilech v rámci reklamy.

19. Svědek Adam P. založil do spisového materiálu elektronickou komunikaci s obžalovaným, jenž se mu jednou snažil dokázat, že převádí částku 73.000 EUR ze svého bankovního účtu v Německu na český bankovní účet Adama P.. Dále mu zaslal fotografii, na níž jsou zaznamenány bankovky v hodnotě 500 EUR, které údajně měly být přepočítávány na celnici při jejich převozu z Německa do České republiky. K uvedené fotografii bylo šetřením orgánů přípravného řízení zjištěno, že snímky zasláné obžalovaným Adamu P. a Lence R. P. se shodují s fotografiemi, které byly použity jako ilustrační ve starších internetových člancích.

20. Soud měl dále k dispozici písemnosti týkající se exekučních řízení vedených proti obž. Danielu P., z nichž vyplývá, že první exekuci vede JUDr. Juraj Podkonický, Ph.D. (sp. zn.: 23 EXE 1629/2013), na základě pověření Okresního soudu v Příbrami ze dne 22.08.2013 z titulu vykonatelného rozhodnutí Okresního soudu v Příbrami, sp. zn.: 16 C 22/2013, ze dne 22.04.2013. Jedná se o exekuci ve prospěch oprávněné Jany B., nar. xxx, proti povinnému Danielu P., nar. xxx, pro jistinu ve výši 2.000.000 Kč. Ze zprávy exekutora ze dne 22.12.2017 se podává, že z nalézacího řízení bylo celkově vymoženo 21.911,58 Kč. K předmětnému datu byla vymáhána částka 2.900.326,78 Kč a na nákladech exekuce částka 527.197,31 Kč.

21. Druhou exekuci vede Mgr. Jaroslav Kocinec, LL.M. (sp. zn.: 23 EXE 2480/2014), na základě pověření Okresního soudu v Příbrami ze dne 03.09.2014 z titulu vykonatelného rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn.: 42 C 277/2012, ze dne 03.07.2013. Jedná se o exekuci ve prospěch oprávněné švýcarské společnosti Who is who Verlag für Personenzyklopädien AG proti povinnému Danielu P., nar. xxx, pro jistinu ve výši 46.022 Kč. Pohledávku následně odkoupil třetí subjekt z Rakouska. Ze zprávy exekutora ze dne 14.02.2018 se podává, že se nepodařilo vymoci ničeho. Včetně veškerého příslušenství je celkem vymáháno 117.146,31 Kč.

22. Třetí exekuci vede JUDr. Jana Tvrdková (sp. zn.: 22 EXE 1722/2014) na základě pověření Okresního soudu v Příbrami ze dne 27.06.2014 z titulu vykonatelného rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp. zn.: 49 Cm 354/2013, ze dne 28.01.2014. Jedná se o exekuci ve prospěch oprávněného Zdeňka L., nar. xxx, proti povinnému Danielu P., nar. xxx, pro jistinu ve výši 300.000 Kč. Ze zprávy exekutorky ze dne 08.01.2018 se podává, že se nepodařilo vymoci ničeho. Včetně veškerého příslušenství je celkem vymáháno 509.316,46 Kč.

23. Čtvrtou exekuci vede JUDr. Lukáš Jícha (sp. zn.: 22 EXE 1433/2016) na základě pověření Okresního soudu v Příbrami ze dne 08.06.2016 z titulu vykonatelného rozhodnutí Okresního soudu v Příbrami, sp. zn.: 14 C 125/2014, ze dne 30.07.2015. Jedná se o exekuci ve prospěch oprávněného Ing. Petra B., nar. xxx, proti povinnému Danielu P., nar. xxx, pro jistinu ve výši 85.000 Kč. Ze zprávy exekutora ze dne 10.01.2018 se podává, že se nepodařilo vymoci ničeho. Celkem je vymáháno 147.986,15 Kč a další náklady exekuce.

24. Pátou exekuci vede JUDr. Miroslav Zwiefelhofer (sp. zn.: 22 EXE 2002/2016) na základě pověření Okresního soudu v Příbrami ze dne 16.08.2016 z titulu vykonatelného rozhodnutí Okresního soudu Praha - západ, sp. zn.: 6 C 327/2015, ze dne 18.02.2016. Jedná se o exekuci ve prospěch oprávněné společnosti ČSOB Leasing, a.s., proti povinnému Danielu P., nar. xxx, pro jistinu ve výši 23.685 Kč. Ze zprávy exekutora ze dne 22.12.2017 se podává, že se nepodařilo vymoci ničeho. Včetně veškerého příslušenství je celkem vymáháno 52.503,80 Kč.

25. Z materiálů Hypoteční banky, a.s., vyplývá, že obž. Daniel P. a Lenka Y., nar. xxx (nyní Lenka P.), uzavřeli společně dne 24.08.2011 se společností Hypoteční banka, a.s., neúčelový spotřebitelský dlouhodobý úvěr ve výši 5.000.000 Kč, přičemž se zavázali k následujícím měsíčním splátkám: 1. splátka ve výši 6.325,02 Kč, 2. až 225. splátka ve výši 41.724 Kč a poslední 226. splátka ve výši 41.707,10 Kč. Úvěr byl zajištěn nemovitostmi v obci Xxx v katastrálním

území Xxx. Úvěr byl vyplacen na bankovní účet č. xxx, ke kterému má obžalovaný dispoziční právo. Na předmětném bankovním účtu se nenachází žádný zůstatek. Dne 23.11.2017 podala Hypoteční banka, a.s., žalobu na zaplacení - návrh na vydání platebního rozkazu na částku 4.418.986,86 Kč s příslušenstvím proti Danielu P. a Lence Y.. Jmenovaní měli provádět anuitní splátky dle smluvených pravidel, avšak nečinili tak. Hypoteční banka je písemnostmi ze dne 26.03.2014, 01.05.2014 a 01.06.2014 vyzvala k úhradě dlužných částek, po marném uplynutí stanovených lhůt jim dne 04.08.2014 zaslala předžalobní výzvu, jelikož nedošlo k úhradě dluhu ani k obnovení splátek, Hypoteční banka, a.s., vyzvala dlužníky dopisem ze dne 08.01.2015 k okamžitému splacení celého dluhu. Daniel P. a Lenka Y. provedli poslední částečnou úhradu splatného dluhu dne 09.03.2015. U Okresního soudu v Příbrami je výše uvedená žaloba vedena pod sp. zn.: 15 C 201/2017.

26. Provedeným finančním šetřením bylo zjištěno, že obž. v České republice nevlastní žádnou nemovitost, žádný automobil, nemá žádný bankovní účet ani dispoziční právo k bankovnímu účtu jiné osoby. Je jediným společníkem ve firmě Xxx, s.r.o., a polovičním společníkem ve firmě Xxx, s.r.o., oba tyto podíly jsou ode dne 02.09.2013 postiženy exekucemi a obžalovaný s nimi není oprávněn nakládat. Od 01.09.2015 do 31.03.2017 pracoval ve společnosti Xxx, s.r.o., kterou vlastní jeho družka Michaela R..

27. Bylo provedeno rovněž finanční šetření ohledně družky obžalovaného sv. Michaely R., tímto nebyly zjištěny žádné pro trestní řízení vedené ve věci obžalovaného relevantní skutečnosti.

28. Formou mezinárodní justiční spolupráce s maďarskými orgány bylo dále zjištěno, že neprobíhala žádná spolupráce mezi Danielem P. nebo firmou Daniel P. Autovermittlung a maďarskou společností MOL Nyrt, a to ani ve vztahu k dalším společnostem skupiny MOL.

29. Formou mezinárodní justiční spolupráce s německými justičními orgány bylo zjištěno, že neexistovala žádná forma spolupráce mezi společností BMW Group a obžalovaným. Společnost Ungeheuer Automobile GmbH sídlící v Karlsruhe coby autorizovaný dealer vozidel značky BMW sdělila, že obž. Daniel P. u nich nemá uskladněné ani zadržené žádné automobily. Automobil značky BMW 116d (nabízený firmě Alron MB) firma v souvislosti s obž. Danielem P. nenalezla.

30. Soud měl dále k dispozici opis RT obžalovaného, z něhož zjistil, že obžalovaný byl v minulosti dvakrát trestán, z prvního odsouzení trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 5T 47/2015, jímž mu byl pro přečin dle § 241 odst. 1 tr. zákona uložen podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců, se ke dni 10. 2. 2019 osvědčil, druhým je odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech, sp. zn. 7T 18/2016. Ze spisového materiálu Okresního soudu v Karlových Varech, sp. zn. 7T 18/2016, bylo zjištěno, že ve věci byl dne 29. 4. 2016 vydán trestní příkaz, který však obžalovanému nebyl nikdy doručen, obž. proti němu podal dne 11. 5. 2016 prostřednictvím svého obhájce odpor a ve věci bylo nařízeno hlavní líčení. Dne 28. 3. 2017 byl pak vyhlášen odsuzující rozsudek, který byl usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 1. 2018, č.j. 6To 322/2017 zrušen, a věc byla prvostupňovému soudu vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Dne 21. 3. 2019 byl vyhlášen rozsudek č.j. 7T 18/2016-583, který nabyl právní moci ve spojení s usnesením

Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 11. 2019, č.j. 6To 231/2019-637. Citovaným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jehož se dopustil dne 25. 10. 2013 vůči poškozenému Spenglerovi, s nímž uzavřel smlouvu o půjčce ve výši 300.000 Kč, zapůjčené prostředky se zavázal vrátit spolu se sjednaným úrokem ve lhůtě do 30. 11. 2013, přičemž před uzavřením smlouvy poškozenému zamlčel své dluhy v částce převyšující 3 mil. Kč – za toto jednání mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 15 měsíců. Citovaný rozsudek nabyl právní moci ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 11. 2019, č. j. 6To 231/2019-637, jím bylo dle § 256 tr. řádu zamítnuto odvolání obžalovaného.

31. Takto provedené **důkazy soud hodnotil** jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že skutek, resp. skutky, se staly tak, jak jsou popsány ve výrokové části tohoto rozsudku, a že je spáchal obžalovaný. Sám obžalovaný využil v rámci přípravného řízení svého zákonného práva a k věci nevyprovídal, ze svého jednání je však bezpečně usvědčován všemi výše provedenými důkazy.

32. Z jednání uvedeného **pod bodem I.** výrokové části rozsudku je obžalovaný bezpečně usvědčován výpovědí poškozených Lenky R. P., JUDr. Šárky F. a George S., kteří velmi podrobně a přesvědčivě popsali, jakým způsobem od nich obžalovaný získal finanční hotovost, z jejich výpovědí je zjevné, že obžalovaný jednal v podstatě totožným způsobem, když z nich postupně tak, jak uvedeno ve výrokové části rozsudku, vylákal finanční prostředky s příslibem jejich účasti na výnosném obchodu s automobily BMW, které měl získávat od výrobce automobilů za značně výhodných podmínek a nízkých cen. Obžalovaný se zároveň prezentoval jako osoba, která je ve zvláštním postavení vůči výrobcu, resp. prodejci automobilů, a s ohledem na své dřívější obchody i výlučnost svého postavení má reálnou možnost obchod za výhodných podmínek uskutečnit, což má také v úmyslu. Tato tvrzení obžalovaného, jimiž posiloval víru a důvěru poškozených a jež mu umožnila získání dalších vysokých částek zejména od poškozené R. P., se však nezakládala na pravdě, jak jednoznačně vyplývá jak z výsledků provedené právní pomoci, tak i z výpovědi sv. M., přičemž tyto důkazy jsou podrobně konstatovány shora. Ze všech provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že obžalovaný neměl žádné speciální či výsadní postavení, o obchodu, který prezentoval poškozeným, s nikým nejednal a žádné relevantní podnikatelské kroky nečinil; pokud pak obžalovaný poškozené R. P. a poškozenému S. zpočátku několikrát jimi zapůjčené nižší částky vrátil, a pokud pošk. R. P. a JUDr. F. vyplatil „úroky“ či část „podílů na zisku“ (pošk. R. P. částku 2krát 15.000 Kč, pošk. JUDr. F. částku 1.900 EUR), je nasnadě, že obžalovaný tímto způsobem posiloval důvěru poškozených pouze a toliko za účelem vylákání dalších finančních prostředků, resp. odvracel (v případě pošk. JUDr. F.) podezření o nekalosti jeho jednání, jež poškozená pojala, tedy takto jednal pouze za účelem podpoření své věrohodnosti v očích obžalovaných. Tvrzení všech tří poškozených je nadto podporováno i dalšími provedenými důkazy, ať již jsou to potvrzení o zapůjčení jednotlivých částek či obžalovaným vystavené směnky, či další svědecké výpovědi – zejména svědků Adama P., Blanky D. a Barbary Isabel P., která sice nebyla přítomna žádnému jednání s obžalovaným, zprostředkovaně však byla o celé záležitosti informována za situace, kdy poskytovala za účelem údajného vrácení finančních prostředků číslo svého účtu pošk. R. P., přičemž i její výpověď zcela koresponduje ostatním důkazům. O tom, že obžalovaný neměl v úmyslu finanční prostředky poškozeným vrátit, svědčí také jeho jednání za situace, kdy již poškození ztratili trpělivost s jeho

výmluvami a požadovali vrácení finančních prostředků – v tomto směru soud opět poukazuje na výpovědi poškozených, kteří popsali výmluvy obžalovaného, jenž jim vrácení finančních prostředků opakovaně sliboval, avšak pokaždé z vrácení sešlo díky obžalovaným tvrzené nenadálé, neočekávané situaci, přičemž se jednalo z jednoznačně lživá tvrzení, jak ostatně prokázáno rovněž zejména listinnými důkazy (viz fotografie zasílané obžalovaným z údajného přepočítávání peněz na celnici, tvrzená nemožnost převodu finančních prostředků, nenadálý pobyt v nemocnici apod.). Obžalovaný nadto před všemi poškozenými vystupoval jako movitý podnikatel, vlastník řady nemovitostí v Čechách i zahraničí, tvrdil, že očekává finanční vyrovnání z rozvodu ve výši 1 mil. EUR – tato jeho tvrzení však byla opět zcela bezpečně vyvrácena jak listinnými důkazy o jeho finančních a majetkových poměrech, tak i doklady vztahujícími se k exekučním řízením v řádu statisíců korun, která jsou proti obžalovanému vedena, tak i výpovědi jeho bývalé manželky Anny P. – všechny tyto důkazy svědčí o značné finanční tísní obžalovaného.

33. Co se týče **právní kvalifikace** jednání obžalovaného **pod bodem I/1-10)** rozsudku, ten naplnil jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku tím, že výše popsaným jednáním vůči poškozeným Lence R. P., JUDr. Šárce F. a Georgi S. sebe obohatil (získáním fin. prostředků od poškozených) tím, že poškozené uvedl v omyl (uváděním nepravdivých informací o jeho podnikání, možnostech a postavení, fin. situaci, obchodních příležitostech, finančních možnostech a participaci poškozených – viz výše), a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, tedy ve smyslu ust. § 138 odst. 1 tr. zákoníku škodu dosahující nejméně částky 5 mil. Kč. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěl porušit zájem společnosti na ochraně majetku a také jej porušil. Jednání obžalovaného naplňuje i trestně relevantní míru společenské škodlivosti. Na rozdíl od jednání uvedeného pod bodem II výrokové části rozsudku soud dospěl k závěru, že zde je nutno jednání obžalovaného vůči všem třem poškozeným posoudit ve smyslu § 116 tr. zákoníku jako pokračování v trestném činu – soud poukazuje na stejnou skutkovou podstatu trestné činnosti, jednotný záměr obžalovaného, tedy subjektivní souvislost (jíž byla snaha obohatit se), podobný, resp. téměř totožný způsob provedení, blízkou souvislost časovou i v předmětu útoku, přičemž z hlediska pokračování není rozhodné, že finanční prostředky byly vylákány od tří různých osob. Soud pak má za to, že ohledně způsobené škody je nutno vycházet z částek, které obžalovaný na poškozených vylákal, čímž byl trestný čin dokonán; pokud pak obžalovaný poškozené Lence R. P. a poškozené JUDr. Šárce F. část finančních prostředků z různých důvodů vrátil, nelze o tyto částky snížit poškozeným způsobenou škodu (byť by ani takové snížení nemělo vlivu na právní kvalifikaci jednání obžalovaného), nicméně soud tyto úhrady (přestože obžalovaný zjevně nezamýšlel poškozeným nahradit způsobenou škodu či její část, ale chtěl pouze posílit jejich důvěru ve své jednání) ve prospěch obžalovaného posoudil jako částečnou náhradu škody oběma poškozeným.

34. Z jednání uvedeného **pod bodem II** rozsudku je pak obžalovaný bezpečně usvědčován zejména výpovědi sv. Blanky D., která podrobně a přesvědčivě popsala, jakým způsobem jí obžalovaný přesvědčil o tom, že má reálně možnost sehnat pro poškozenou firmu poptávané vozidlo za výhodných podmínek, její výpověď je pak podporována jak provedenými listinnými důkazy, zejména v němčině podepsanou smlouvou, uznáním dluhu, obžalovaným prezentovanou

nabídkou vozidla i zjištěními týkajícími se jak prezentovaného vozidla, tak použité registrační značky. Její výpověď je podporována rovněž výpovědí poškozené R. P., která svědkyni D. obžalovaného doporučila (sama byvše obžalovaným uvedena v omyl), jednak výpovědí sv. Marie K.. To, že obžalovaný neměl žádné zvláštní postavení ani reálnou možnost nákupu vozidel BMW za zvýhodněnou cenu či zvýhodněných podmínek, je podrobně popsáno a rozvedeno výše, stejně tak jako majetkové poměry obžalovaného, přičemž svědkyně D. (ostatně jako všichni poškození) výslovně uvedla, že byla-li by pravdivě zpravena o majetkových poměrech obžalovaného, žádné finanční prostředky by mu nesvěřila.

35. Při **právní kvalifikaci** jednání **pod bodem II** rozsudku má soud za to, že obžalovaný tím, že uvedl sv. D. v omyl tvrzením, že je schopen v rámci svých úzkých obchodních, resp. osobních vazeb zajistit za výhodných podmínek vozidlo pro společnost Alron MB s.r.o., čímž ji přiměl k uzavření jakési kupní smlouvy a uhrazení ceny vozidla, kterou následně použil pro svou potřebu, a tímto jednáním způsobil na cizím majetku větší škodu, tedy škodu přesahující částku 50 tis. Kč (§ 138 odst. 1 trestního zákoníku), naplnil jak po stránce subjektivní, tak i po stránce objektivní všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěl porušit zájem společnosti na ochraně majetku a také jej porušil. Jednání obžalovaného naplňuje i trestně relevantní míru společenské škodlivosti.

36. Uvedené jednání soud posoudil jako samostatný trestný čin, nikoli jako součást pokračující trestné činnosti obžalovaného ve smyslu ust. § 116 tr. zákoníku, a to z následujících důvodů: jednáním obžalovaného byla sice naplněna stejná skutková podstata trestného činu tak, jako u jednání uvedeného v bodě I/1-10) rozsudku, obžalovaný byl taktéž veden jednotným záměrem, soud tedy shledal i subjektivní souvislost – snahu obohatit se, rovněž je dána souvislost časová. Soud však má za to, že v tomto případě je nutno jednání obžalovaného posoudit jako samostatný trestný čin, a to s ohledem na zcela odlišný způsob jednání obžalovaného – je zjevné, jak uvedeno shora, že obžalovaný pouze využil příležitosti v situaci, kdy se prostřednictvím pošk. R. P. dozvěděl o zájmu spol. Alron MB, s.r.o., o zakoupení vozidla. Jednání obžalovaného nepředcházelo dlouhodobější posilování víry svědkyně D. v uzavření obchodu např. prezentováním svých údajných kontaktů, majetkových poměrů apod. (za účelem vylákání dalších finančních prostředků), který by měl přinést oběma stranám vysoký zisk; obžalovaný po svědkyni nepožadoval prostředky ke svému, resp. jejich společnému, podnikání, vstoupil s ní ve zcela odlišný právní vztah, zvolil také odlišný způsob jednání se svědkyní, způsobená škoda spočívala ve vylákání kupní ceny vozidla, šlo o v podstatě jednorázovou akci vymykající se jednání obžalovaného vůči poškozeným R. P., JUDr. F. a S.. Na základě uvedeného proto soud posoudil toto jednání obžalovaného jako samostatný trestný čin, s ohledem na (mírnější) právní kvalifikaci zároveň nedošlo ke zhoršení postavení obžalovaného.

37. Za své jednání uvedené pod bodem I výrokové části rozsudku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v zákonném rozpětí od pěti do deseti let, za jednání popsané pod bodem II pak trestem odnětí svobody na jeden rok až pět let. Vzhledem k rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech, sp. zn. 7T 18/2016, kdy první odsuzující rozsudek byl (vzhledem k nedoručení trestního příkazu obžalovanému) vyhlášen dne 28. 3. 2017 (přičemž z hlediska vztahu souhrnnosti pak není podstatné, že byl tento odsuzující rozsudek později zrušen a

následně vyhlášen nový odsuzující rozsudek pozdějšího data), přičemž nyní posuzované jednání předcházelo vyhlášení tohoto odsuzujícího rozsudku soudu prvního stupně, ukládal soud vzhledem k ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest, a to právě k výše citovanému rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 21. 3. 2019.

38. V rámci úvah o druhu a výměře **trestu** za trestné činy uvedené pod body I a II výrokové části rozsudku pak soud vycházel jednak z ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku, dle kterého ukládal obžalovanému souhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin ze spáchaných trestných činů nejpřísněji trestný, vycházel tedy z trestní sazby stanovené v 209 odst. 5 tr. zákoníku, jež umožňuje uložit trest odnětí svobody ve výměře pět až deset let. Dále vycházel ze zásad uvedených v § 37 a násl. tr. zákoníku. Soud nemohl přehlédnout, že obžalovaný dosud neuhradil vůbec ničeho na náhradě škody, resp. ve prospěch obžalovaného zohlednil toliko nepatrné úhrady provedené ve prospěch pošk. R. P. a JUDr. F. (tyto se promítly zejména ve výroku o náhradě škody), zohlednil též výši způsobené škody; jako přitěžující okolnost hodnotil to, že se obž. trestného činu dopustil četnými útoky, s rozmyslem, na více osobách a že spáchal více trestných činů (§ 42 písm. a), m), n) tr. zákoníku). Na druhé straně soud při výměře trestu zohlednil rovněž poněkud neopatrné jednání poškozené R. P., kdy při zachování alespoň minimální míry opatrnosti při jednání s obžalovaným, a to zvláště poté, kdy již pojala podezření o jeho věrohodnosti, by zajisté způsobená škoda nedosáhla takto vysoké částky. Soud však zároveň zdůrazňuje, že ani výše uvedená okolnost rozhodně nijak obžalovaného nevyvíňuje z jeho jednání. Za této situace, při absenci polehčujících okolností, na druhé straně však s přihlédnutím k tomu, že se jedná o první nepodmíněný trest ukládaný obžalovanému, a rovněž k tomu, že u předchozího odsouzení obžalovaného došlo k jeho osvědčení (byť se ve stanovené zkušební době dopustil nyní projednávané trestné činnosti), má soud za to, že přiměřeným je uložení trestu sice ještě při dolní hranici zákonné trestní sazby, avšak nikoli na samé její spodní hranici, vyměřil tedy trest v trvání 6 let. V souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pak byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Soud má za to, že takto uložený trest jednak odpovídá všem zákonným hlediskům, jednak je způsobilý k tomu, aby splnil svou jak generálně preventivní, tak i individuálně výchovnou funkci. S ohledem na majetkové poměry obžalovaného soud nepřistoupil k uložení peněžitého trestu, přestože obžalovaný svým jednáním získal majetkový prospěch – jednak by takovýto trest byl, právě s ohledem na majetkové poměry obžalovaného, zjevně nevymahatelný, jednak by jeho uložení došlo ke zhoršení postavení poškozených, pokud jde o jejich nároky na náhradu škody.

39. Soud rovněž rozhodoval o nárocích škody uplatněných poškozenými. Jelikož se všichni čtyři poškození v souladu s ust. § 43 odst. 3 tr. řádu řádně a včas připojili se svými nároky na náhradu škody k trestnímu řízení, přičemž soud odsoudil obžalovaného pro trestný čin, kterým poškozeným způsobil majetkovou škodu, a jelikož byla ve vztahu ke všem čtyřem poškozeným shledána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobenou škodou, uložil obžalovanému v souladu s ust. § 228 odst. 1 tr. řádu povinnost k náhradě škody poškozeným, a to co do v hlavním líčení bezpečně prokázané výše. Jelikož poškozená Lenka R. P. uplatňovala nárok na náhradu škody včetně částky 30.000 Kč, která jí byla dvěma úhradami po 15.000 Kč zaplacená, přičemž soud ve prospěch obžalovaného posoudil tyto úhrady jako částečnou náhradu škody, odkázal poškozenou R. P. se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, a to v souladu s ust. § 229 odst. 2 tr. řádu. Se zbytkem nároku na náhradu

škody odkázal na řízení občanskoprávní také poškozeného George S., který rovněž uplatnil nárok (nepatrně) vyšší, než jak byl obžalovaný uznán vinným, vycházejí zřejmě z odlišného směnného kurzu. I zde tedy soud využil ust. § 229 odst. 2 tr. řádu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo náleží kromě státního zástupce též obžalovanému pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněné osobě pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, všem těmto osobám též proto, že takový výrok učiněn nebyl. Odvolání musí být zároveň odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může podat odvolání též orgán pověřený péčí o mládež. Včas podané odvolání má odkladný účinek. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal. Pokud byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a byl-li poškozenému alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha, 25. května 2020

Mgr. Iveta Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Tereza Prošková, DiS.

